

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 17.07.2000
KOM(2000)445 endelig

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET

**om gennemførelse af Rådets beslutning om bemyndigelse af Det Forenede Kongerige
til at tillade myndighederne på øen Man at anvende en ordning
med særlige importlicenser for fårekød og oksekød**

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET

om gennemførelse af Rådets beslutning om bemyndigelse af Det Forenede Kongerige til at tillade myndighederne på øen Man at anvende en ordning med særlige importlicenser for fårekød og oksekød

INDLEDNING

Grundlaget for denne rapport er artikel 2 i Rådets beslutning 82/530/EØF. Heri bemyndiges Det Forenede Kongerige til at tillade øen Man's regering at anvende en særlig licensordning ved import af fåre-, okse- og kalvekødsprodukter opført under følgende underpositioner i den kombinerede nomenklatur: 0102 10, 0102 90 05 till 0102 90 79, 0104, 0201, 0202, 0204, 0206 10 95 og 0206 29 91. Ordningen skal anvendes på en sådan måde, at det sikres, at alle produkter uanset oprindelse og alle kødimportører behandles ens, samtidig med at de traditionelle handelsmønstre så vidt muligt opretholdes, og der tages hensyn til Fællesskabets bestemmelser om dyresundhed.

BAGGRUND

Øen Man, som ligger i Det Irske Hav, er ikke en del af Det Forenede Kongerige, men en selvstyrende del af den britiske krone. Øen Man er ikke medlem af EU, men underlagt en særlig ordning, som er fastsat i protokol nr. 3 i tiltrædelsestraktaten. Ifølge denne ordning godkender øen Man den frie bevægelse for varer, men bidrager ikke til fællesskabsfondene og modtager ikke støtte fra disse fonde. Øen er finansielt uafhængig og dens støtteforanstaltninger til fordel for landbruget finansieres af øen Man's regering ved hjælp af lokale skatter.

De traditionelle erhverv på øen er landbrug, fiskeri og turisme. Den turisme, man kendte i 1960'erne og 1970'erne, er faldet, men man har i de senere år været vidne til udviklingen af en blomstrende finansiel sektor.

Landbruget på øen Man har traditionelt været baseret på blandet landbrug. Størstedelen af landbrugsjorden er dog afsat til animalsk produktion.

Ulemperne, der følger med de store udgifter til transport, og erhvervslivets beskedne omfang er faktorer som er fælles med andre mindre øer. Og da færgefarten på bestemte tidspunkter af året må indstilles på grund af vejrforholdene er markedet specielt sårbart.

MARKEDSSITUATIONEN

Oksekødsproduktionen var forholdsvis stabil i perioden efter Det Forenede Kongeriges tiltrædelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab i 1973 med en gennemsnitlig årsproduktion på 2 320 tons i perioden 1973-1981. Den stabile produktion fortsatte i de første seks år efter indførelsen af Rådets beslutning. I perioden 1982-87 lå den gennemsnitlige årsproduktion således på 2 208 tons. I perioden 1988-95 faldt den til 1 931 ton. Og siden 1995 er produktionen på grund af BSE-krisen faldet med ca. 20%.

Fårekødsproduktionen lå i perioden 1973-81 fast på gennemsnitligt 930 tons om året. I perioden fra 1982 steg den støt indtil 1991, hvor den nåede sit højdepunkt med 1 445 tons. Siden da er den faldet. I perioden 1992-98 har produktionen således været på gennemsnitligt 1 293 tons.

Oksekødseksporten lå på gennemsnitligt 980 tons om året i perioden 1973-81 og på 1 080 tons i perioden 1982-94. Siden da er eksporten faldet til ca. 750 tons om året. For fårekød lå eksporten gennemsnitligt på 350 tons om året i perioden 1973-81, hvorefter den i perioden fra 1982-99 er steget til gennemsnitligt 765 tons om året. I 1996 var fårekødseksporten for første gang større end oksekødseksporten.

Indtil 1978 blev der så godt som ikke importeret hverken okse- eller lammekød. Importen heraf steg i perioden 1979-82, og man nåede i 1982 op på en årlig import på 485 tons (410 tons oksekød og 75 tons lammekød). I perioden 1983-90 faldt den til 267 tons (oksekød 247 tons og fårekød 20 tons). Importen af disse produkter fortsatte med at falde efter 1991 og lå for oksekød på 112 tons om året og for fårekødens vedkommende, var importen minimal. I 1995, 1996, 1998 og 1999 blev der overhovedet ikke importeret fårekød.

Der er siden 1973 sket et støt fald i kødforbruget på øen Man. Forbruget af lam er således faldet fra 695 tons til 408 tons i 1998. Oksekødsforbruget nåede et højdepunkt med 1 714 tons i 1979, hvorefter det er faldet langsomt. I 1998 lå det således på 988 tons.

Markedsføringen af kød og dyr på øen Man varetages af "Fatstock Marketing Association" (FMA). FMA er forpligtet til at tage imod alle de dyr, som leveres af producenter, der er skrevet kontrakt med. FMA driver øens eneste slagteri, som blev bygget i 1995 under overholdelse af EU's eksportstandarder.

Detailsalget af kød sker gennem ca. 20 selvstændige slagterforretninger og fire større supermarkeder. Et femte supermarked forventes åbnet i 2000. Der er med opførelsen af det nye slagteri og ændringer i dets ledelse opnået gode resultater. Slagteriet og landmændene, der leverer grundprodukterne, har været lydhøre over for behovene på det lokale marked og forbedret kvaliteten af slagtekroppene og forhøjet standarden i slagterforretningerne og i forbindelse med kødemballeringen.

Man har haft succes med indførelsen af et mærke for kød af lokal oprindelse, idet det har øget forbrugernes opmærksomhed om øens egne produkter. Trods et prisniveau, der ligger 15% højere end på fastlandet, er salget af oksekødsprodukter af høj kvalitet steget.

LICENSORDNINGENS ANVENDELSE

Indtil 1982 blev import af kød til øen Man kontrolleret ved hjælp af licenser, der blev udstedt af øens egne myndigheder. Importeret kød var desuden omfattet af veterinærkontrol. På visse betingelser blev der udstedt importlicenser for oksekød året rundt, hvorimod der kun blev udstedt importlicenser for fårekød i perioden fra marts til juli.

Efter vedtagelsen af Rådets beslutning 82/530/EØF er der blevet indført en dobbelt licensordning for handel med landbrugsprodukter og dyresundhed. Ordningen gælder for import fra medlemsstater og tredjelande.

I 1996 blev der udstedt 53 licenser, i 1997 70, i 1998 48 og i 1999 55 (indtil oktober). Med undtagelse af et mindre parti lam fra New Zealand i 1997 (1,1 tons) drejer alle licenserne sig om import af oksekød. I 1996 blev i alt 5 licensansøgninger afvist med henvisning til, at den

lokale forsyning var tilstrækkelig, eller at de brød med de traditionelle handelsmønstre. I årene 1995, 1997, 1998 og 1999 blev der ikke afvist nogen ansøgninger.

Formålet med licensordningen er at regulere importen, så den hjemlige produktion ikke bringes ud af balance. På visse tidspunkter er øens egne producenter ikke i stand til at producere den rigtige kvalitet eller en tilstrækkelig mængde af kød. Traditionelt har produktionen været sæsonpræget, og den største del af produktionen har været koncentreret til eftersommeren og efteråret. Den traditionelle turisme lå hovedsagelig i sommermånederne, og det var derfor nødvendigt at importere ekstra forsyninger for at tilfredsstille efterspørgslen. Ændringerne i turismen og udviklingen af den finansielle sektor har betydet, at der er en stigende efterspørgsel efter kvalitetsprodukter, og efterspørgslen er ikke længere så sæsonpræget. Som et resultat heraf er især oksekødsproduktionen blevet spredt ud over hele året.

KONKLUSION

Ubegrænset import kunne få alvorlige konsekvenser for øens egen produktion. For selvom de nuværende konjunkturer er gode, er landbrugsproduktionen i en sårbar situation. Selv et forholdsvis lille parti kan, hvis det importeres på et uheldigt tidspunkt, få alvorlige konsekvenser for den hårfine markedsbalance. Slagteriet er afhængig af en vis gennemstrømning for at være økonomisk rentabelt, og hvis der blev importeret varer til erstatning for den lokale produktion, ville der blive sat spørgsmålstegn ved slagteriets eksistens. Og hvis slagteriet lukkede, ville den animalske sektor blive fuldstændig afhængig af eksport af levende dyr. Et fald i den animalske sektor ville påvirke en række andre sektorer på grund af det indbyrdes afhængighedsforhold, der er mellem landbrugets enkelte områder. F.eks. ville det gå ud over produktionen af de markafgrøder, der anvendes til dyrefoder.

Indvendingerne mod licensordningen er som regel kommet fra detailhandlerne, idet de har beklaget sig over problemer med at få lokale leverancer. Man har gennem kvalitetsforbedringer imødekommet ønskerne på det lokale marked, og okse- og fårekødssektoren er dermed blevet mere rentabel. Detailhandlerne er nu tilfredse med det lokalt producerede kød, og de traditionelle indvendinger mod ordningen er dermed blevet mindre.

Efter atten års praktisk erfaring med den licensordning, der er fastsat i beslutning 82/530/EØF, er det Kommissionens opfattelse, at den har gjort det muligt for øens myndigheder at regulere og sikre kødleverancerne. Herudover og måske endnu vigtigere har licensordningen medført en stabilitet, som har været grundlaget for øens udvikling af en levedygtig animalsk produktion. Det sikkerhedsnet, der er indbygget i ordningen, bevirker, at landbrugssektoren generelt set har større muligheder for at overleve.

Kommissionen foreslår derfor, at beslutningen forlænges indtil den 31. december 2005. Den foreslår desuden, at den inden den 31. juli 2005 forelægger Rådet endnu en rapport om anvendelsen af beslutningen fulgt af forslag, der sætter Rådet i stand til at træffe de foranstaltninger, der måtte være nødvendige.